



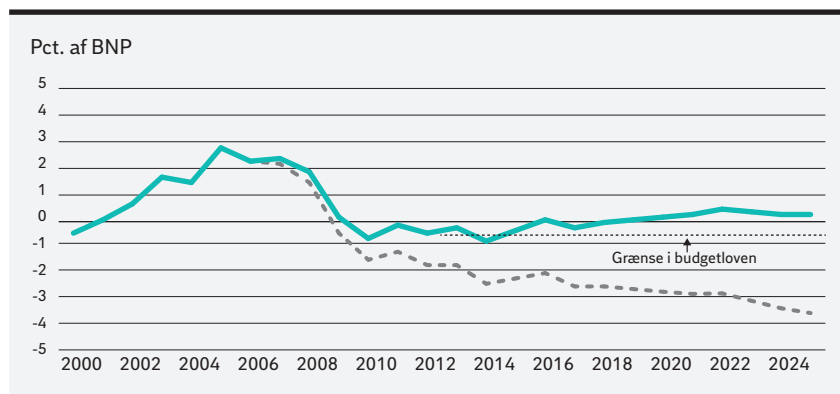
## Reformer kan betale for en tredjedel af vores sundhedsvæsen

De reformer, der er gennemført i perioden 2006–2016, giver 58½ mia. kr. ekstra at gøre godt med i den offentlige økonomi i 2020. Det giver mulighed for at finansiere, hvad der svarer til en tredjedel af vores sundhedsvæsen. Eller tre gange så meget, som vi samlet bruger på politi, brandvæsen og domstole.

I årene 2006–2016 er der gennemført mere end 25 reformer og aftaler, der til sammen giver en forbedring af den offentlige saldo på 58½ mia. kr. i 2020. Var reformerne ikke blevet gennemført, ville der i 2020 være et underskud på den strukturelle saldo på næsten tre pct. af BNP. Det er langt over grænsen for det tilladte strukturelle underskud, som ifølge budgetloven er fastsat til -½ pct. af BNP. Politikerne havde derfor været nødt til at foretage drastiske tilpasninger af den økonomiske politik for at reducere underskuddet, for eksempel ved at reducere det offentlige forbrug eller øge skatterne.

### Reformer styrker den offentlige saldo

Strukturel offentlig saldo med og uden reformer gennemført fra 2006–16



Stort underskud på den offentlige saldo uden reformer



Saldo i fravær af reformer  
Offentlig saldo i geringens 2025-plan

#### Anm.

Der er antaget en lineær indfasning af saldoforbedringen fra 2006–20 og fra 2020–25.

#### Kilde:

Grundforløb fra Vækst og velstand 2025, svar på Finansudvalgsspørgsmål 367 (2016/17) og egne beregninger.

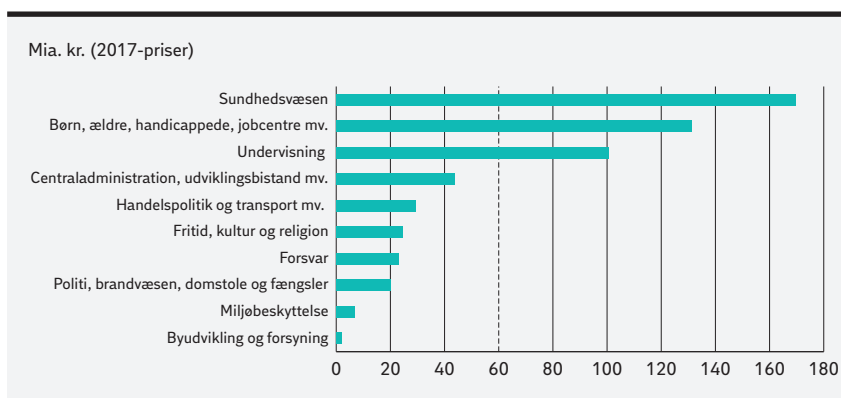
## Hvad kan du få for 60½ mia. kr.?

Reformerne har i 2017-priser forbedret den offentlige økonomi med 58½ mia. kr. Det svarer til, at der i 2020 vil skulle spares 60½ mia. kr. uden reformer – vel at mærke, hvis pengene alene skulle findes på det offentlige forbrug<sup>1</sup>.

Men hvad svarer 60½ mia. kr. om året egentlig til? Det er for eksempel tre gange så meget, som vi bruger på politi, brandvæsen, domstole og fængsler om året – tilsammen. Eller lidt mere end en tredjedel af de samlede årlige offentlige udgifter til vores sundhedsvæsen.

## Hvad kan man få for 60½ mia. kr. i 2020

Illustration af offentligt forbrug i 2020 fordelt på udgiftsområder



### Anm.

De offentlige udgifter fra 2016 er fremskrevet til 2020-niveau med den planlagte realvækst for det samlede offentlige forbrug i regeringens 2025-plan og opregnet til 2017-priser.

### Kilde:

Danmarks Statistik, Vækst og velstand 2025, FIU 367 (2016/17) og DI-beregninger

Samlet set skulle det offentlige forbrug reduceres med 12,6 pct. i 2020, hvis ikke der var gennemført reformer. En sådan tilpasning af det offentlige forbrug ville reducere den gennemsnitlige, mulige årlige vækst i det offentlige forbrug fra 2006–2020 fra en pct. om året (som det er forudsat i regeringens 2025-plan "Vækst og velstand 2025") til knap 0,2 pct. om året<sup>2</sup>. Til sammenligning er den gennemsnitlige årlige vækst i det demografiske træk godt ½ pct. i samme periode<sup>3</sup>. Reformerne har altså muliggjort en vækst i det offentlige forbrug, der klart overstiger det rent demografiske træk, som blandt andet afspejler, at der kommer flere ældre.

Reformer har muliggjort en høj vækst i det offentlige forbrug

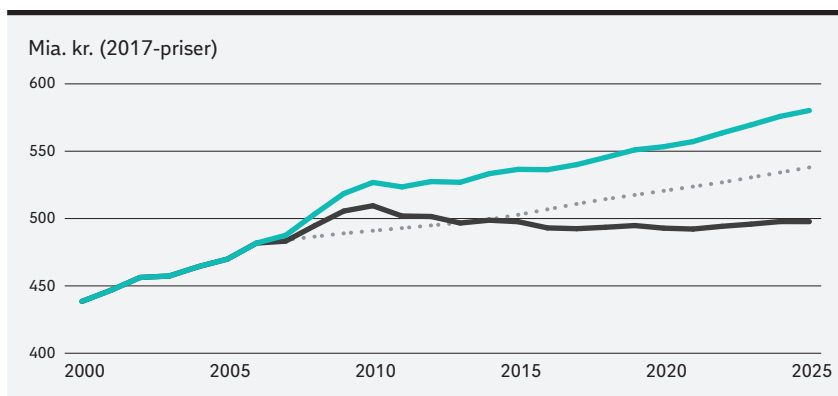
<sup>1</sup> Tal er fra svar på finansudvalgsspørgsmål 367 (2016/17). Reformeffekten er større, når der måles på det offentlige forbrug, end når der måles på saldoen, fordi en lille del af det offentlige forbrug vender tilbage til statskassen i form af skatter og afgifter. Der er desuden taget højde for, at enkelte af de gennemførte reformers saldforbedring til dels er opnået ved en reduktion af det offentlige forbrug. Det gælder eksempelvis Genopretningsaftalen i 2010 og Aftale om Vækstplan i 2013. Omvendt indeholdt nogle aftaler også prioriteringer, der øger det offentlige forbrug, f.eks. Velfærdsaftalen fra 2006 og reform af Førtidspension og fleksjob fra 2012.

<sup>2</sup> For at sikre en konsistent, sammenhængende tidsserie frem til 2020 er der taget udgangspunkt i det offentlige forbrug i regeringens 2025-plan "Vækst og velstand 2025". Siden planen blev offentliggjort i maj 2017 er der kommet nye tal for det offentlige forbrug, som indebærer en væsentligt højere realvækst i det offentlige forbrug i årene 2014–16. Der er ikke justeret tilsvarende i det offentlige forbrug i løbende priser. De nye oplysninger betyder isoleret set, at reformerne har skabt plads til en større mængde offentligt forbrug, end denne analyse peger på.

<sup>3</sup> Det demografiske træk er en illustration af udviklingen i udgiftsbehovet som følge af befolkningsudviklingen, hvor service-niveauet pr. borger holdes konstant fordelt på køn, alder og herkomst. Det demografiske træk tager ikke højde for stordriftsfordele eller, at effektiviseringer kan øge serviceniveauet uden at øge udgiftsniveauet.

## Lavere vækst i det offentlige forbrug uden reformer

Offentligt forbrug med og uden reformer gennemført fra 2006–2016



- Muligt forbrug i fraværet af reformer
- Demografisk træk siden 2006
- Fremskrivning af offentligt forbrug i regeringens 2025-plan

### Anm.

Der er antaget en lineær indfasning af reduktionen af det offentlige forbrug fra 2006–2020 og fra 2020–2025.

### Kilde:

Grundforløb fra "Vækst og velstand 2025", svar på Finansudvalgsspørgsmål 367 (2016/17) og DI-beregninger.

## Offentligt forbrug går især til løn

Det offentlige forbrug går dels til aflønning af offentligt ansatte og dels til køb af varer og services fra den private sektor. Det sidste kaldes det offentlige varekøb, men beskrivelsen er lidt misvisende, da det meste af varekøbet er køb af tjenesteydelser som rengøring mv.<sup>4</sup> Varekøbet dækker således over alt fra legoklodser i børnehaven til kontorstole i ministerierne, men også over private hjemmehjælpere og it-konsulenter.

Af de 60½ mia. kr. går godt 37 mia. kr. direkte til offentlig beskæftigelse<sup>5</sup>. Det svarer til, at den offentlige beskæftigelse skulle reduceres med 103.000 personer målt i hoveder, hvis der ikke var gennemført reformer<sup>6</sup>. Dertil kommer, at det offentlige varekøb ville blive reduceret med godt 23 mia. kr., hvilket ville give en yderligere reduktion i antallet af personer, der leverer offentlig velfærd og services.

En betydelig del af de offentligt ansatte er ansat på deltid, så 103.000 færre direkte offentligt ansatte (opgjort i hoveder) kan omregnes til ca. 90.000 fuldtidsansatte.

Hvis beskæftigelsen skulle reduceres proportionalt på alle udgiftsområder, svarer det til, at der ville være ca. 23.000 færre fuldtidsansatte i vores sundhedsvæsen i 2020 i fravær af reformerne fra 2006–2016.

Tilsvarende ville der være ca. 29.000 færre offentligt ansatte under området social beskyttelse, som dækker den offentlige service, der vedrører børn, ældre, handicappede og jobcentre. Det vil i praksis sige 29.000 færre pædagoger, social- og sundhedsassistenter, hjemmesygeplejersker og sagsbehandlere, hvis vi ikke havde gennemført reformer, og hele finansieringsbidraget skulle findes på det offentlige forbrug.

Reduktionen i det offentlige forbrug svarer til 90.000 fuldtidsansatte

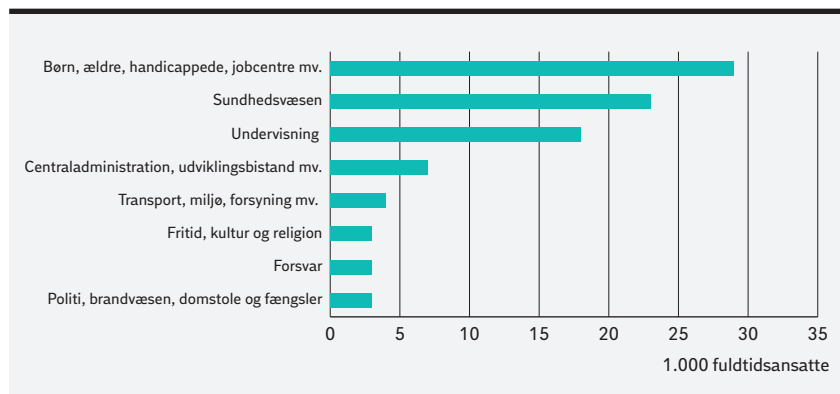
<sup>4</sup> Se analysen "På 20 år: 123.000 flere leverer offentlig service" fra december 2016 på di.dk

<sup>5</sup> Under antagelse af at varekøbsandelen i 2020 er som i regeringens 2025-plan og varekøbsdeflatoren i perioden 2017–2020 har samme gennemsnitlige vækst som i 2000–2016.

<sup>6</sup> Jf. svar på Finansudvalgsspørgsmål 367 (2016/2017)

## Færre offentlige beskæftigede i 2020

Reduktionen i offentlig beskæftigelse fordelt på områder



### Anm.

Det er antaget, at beskæftigessammensætning i 2020 er identisk med sammensætningen i 2016 og at reduktionen i offentlig beskæftigelse sker proportionalt på alle områder.

### Kilde:

Danmarks Statistik, Vækst og Velstand 2025, FIU 367 (2016/17) og DI-beregninger.

## Reformer har givet højere velstand

Alternativt til at reducere det offentlige forbrug skulle skatterne være hævet. Hvis politikerne skulle finde de 58½ mia. kr., som reformerne har forbedret saldoen med, alene ved at hæve skatterne, så skulle for eksempel bundskatten øges med 7,7 pct.point i 2020<sup>7</sup>.

Finansministeriet oplyser i svar på Finansudvalgsspørgsmål 368 (2016/2017), at en stigning i bundskatten på 7,7 procentpoint i 2020 vil reducere den disponible indkomst i en LO-familie med 41.000 kr. om året.

Vi ved ikke, hvad politikerne havde valgt at gøre for at få pengene til at passe, hvis de ikke havde gennemført reformer. Men vi ved, at de havde været nødt til enten at øge skatterne markant eller skære betragteligt i den offentlige sektor eller en kombination af de to ting. Dertil kommer, at reformerne i sig selv har givet et væsentligt løft i den private vækst. DI har tidligere opgjort, at reformerne fra 2006–2016 vil have øget BNP med ca. 130 mia. kr., når vi når 2020<sup>8</sup>.

Reformerne har således både sikret et højere velstandsniveau og gjort det muligt at have et højere serviceniveau i den offentlige sektor og/eller et lavere skattniveau, end man ellers havde haft penge til.

Reformerne svarer til en stigning i bundskatten på 7,7 procentpoint

Bundskattestigning vil koste LO-familie 41.000 kr. om året.

<sup>7</sup> Jf. svar på Finansudvalgsspørgsmål 368 (2016/2017).

<sup>8</sup> Se analysen "Reformer har gjort Danmark 130 mia. kr. rigere" på di.dk

## **SAMFUND, VIDEN OG HOLDNINGER**

Dansk erhvervsliv er en vigtig del af det danske samfund. Politikere, organisationer og befolkningen forventer, at virksomhederne bidrager til en bæredygtig udvikling af Danmark som velfærdssamfund. Derfor prioriterer DI dialog med alle interesserede om rammerne for erhvervslivets bidrag til vækst og velstand.

Vær med i debatten på **dibusiness.dk**